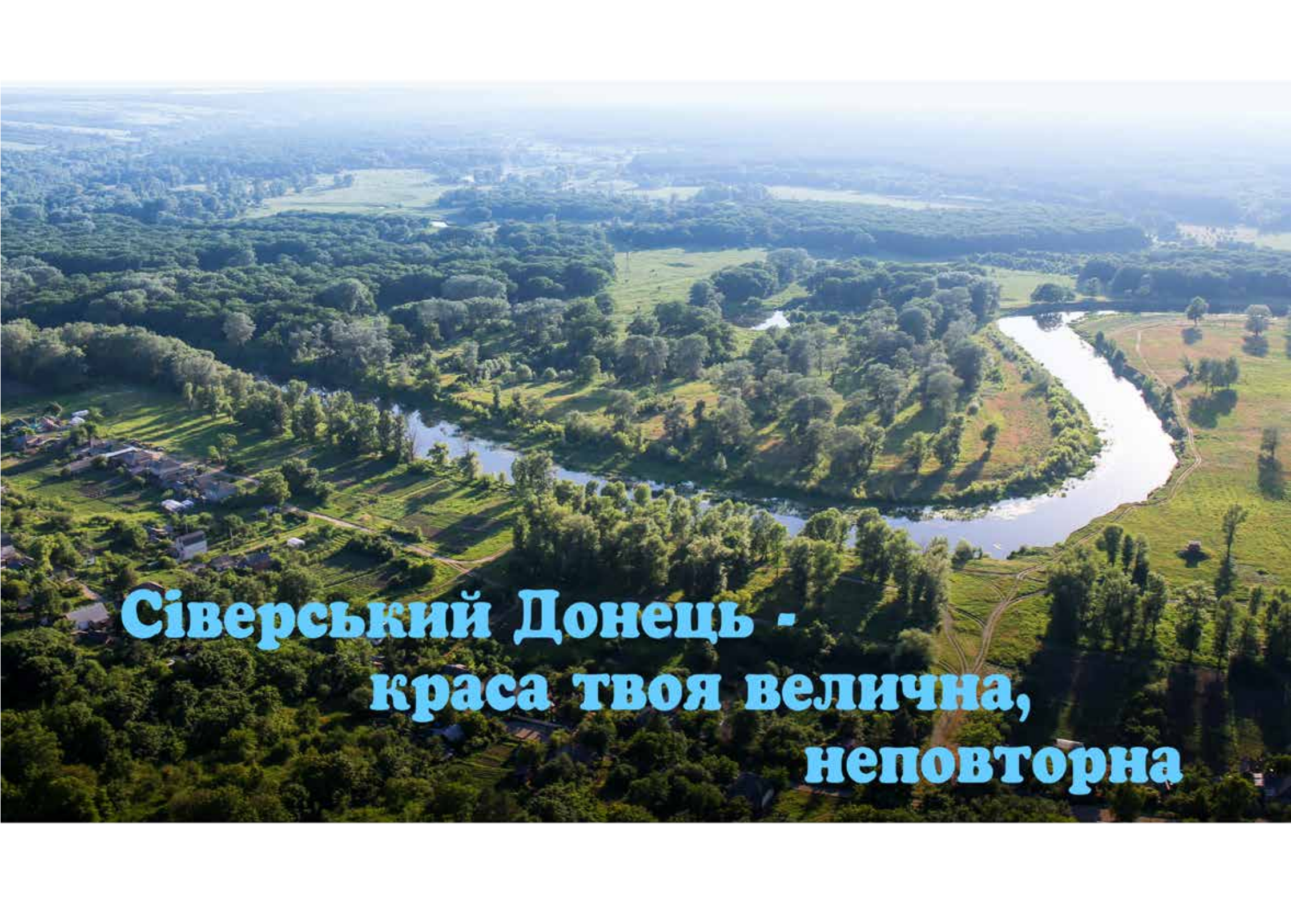

**Сіверський Донець -
краса твоя велична,
неповторна**

Шуми, Донець, могутньою водою!
Розгонь, Донець, вражду і ворогів!
Я хочу так умитися тобою,
Відчути велич рідних берегів...

Шуми, Донець, могутньою водою!
До сонця в хвилях велич підіймай!
Допоки Ти і ми – живі з тобою,
Шуми, Донець, та Мир оберігай!

*Світлана Кучеренко,
керівник проекту
«Україна єдина: Схід і Захід разом»*

Донець, Донець...
Могутній і величний...
Любов до тебе на усе життя!
Тобі уклін і шана наша вічна!
Ти – гордість України
і наше майбуття!

*Любов Меженіна,
літературне об'єднання «Світанок»*

Нехай казковим дивом здійсниться світла мрія:
Знов повноводним стане наш Сіверський Донець,
І кришталево чисті течуть у ньому води,
Змивають бруд і горе
як з берегів – з сердець...

Хай життєдайну силу Донець довіку має
І вдосталь напуває наш маловодний край,
Щоб став Донбас багатим і щедрим на врожаї,
Не джерелом роздору,
а серцем МИРУ, Віри, Надії і Добра!

*Юлія Киркач,
громадська організація
«Сіверський Донець – відродження»*

**Сіверський Донець -
краса твоя велична,
неповторна**

Фотоальбом

Слов'янськ - 2017

День Сіверського Дінця, як широкий громадський захід, за понад десять років відзначення став міцною платформою для відвертого спілкування, обговорення конкретних спільних дій на благо річки Сіверський Донець. Це свято дає відчуття, що саме від кожного з нас залежить, чи будуть річки наші чистими та повноводними.

Я щиро вдячна усім, хто присвячує свої сили, знання та вміння збереженню водних ресурсів України. Бажаю плідного конструктивного діалогу заради майбутнього, заради прийдешніх поколінь українців, заради процвітання нашої країни!

*З повагою, Ірина Овчаренко,
Голова Державного агентства
водних ресурсів України*

Харківська область розташована у верхів'ях Сіверського Дінця, де формуються основні запаси води у великих руслових водосховищах Печенізькому та Червонооскільському, завдяки яким забезпечуються потреби у воді всього водогосподарського комплексу Сходу України.

Розуміння відповідальності за стан водних ресурсів, їх якість та достатність для населення і галузей економіки трьох областей формується через широкі публічні заходи екологічного спрямування – такі, як День Сіверського Дінця. Лише спільними зусиллями влади і громад регіону ми зможемо зробити чистими води Сіверського Дінця і високою – якість життя мешканців Придінців'я!

*З повагою, Юлія Світлична,
голова Харківської обласної державної
адміністрації*

Широ й сердечно вітаю вас із Днем Сіверського Дінця – річки, яка з давніх давен дає життя нашому славетному краю: сповнює людей своєю життєдайною енергією, живить поля та дає потугу промисловості.

Якою буде головна водна артерія, яка живить Донецьку, Луганську та Харківську області, залежить від кожного, хто живе на цій території. Бажаю усім нам мудрості, терпіння, сил та наснаги у справі збереження й оздоровлення природи нашого краю і його перлини – Сіверського Дінця.

*З повагою, Павло Жебрівський,
голова Донецької облдержадміністрації,
керівник обласної військово-цивільної
адміністрації*

День Сіверського Дінця як щорічне екологічне свято має за мету сформувати відповідальність влади і громадськості за стан водних ресурсів і вжиття всіх заходів для їх раціонального використання, охорони та відтворення задля прийдешніх поколінь українців.

Бажаю всім успіхів і досягнень у благородній справі захисту і збереження природного багатства України, невинного руху вперед, міцного здоров'я, щастя та миру!

*З повагою, Юрій Гарбуз,
голова Луганської
облдержадміністрації,
керівник обласної військово-цивільної
адміністрації*

До чистих джерел – у природі та у людській душі! Таку високу планку поставили ми перед собою як засновники та організатори Дня Сіверського Дінця.

Вже кілька років поспіль День Сіверського Дінця проходить за підтримки органів державної влади – Державного агентства водних ресурсів України, Донецької, Луганської та Харківської обласних державних адміністрацій, а також Харківської обласної ради.

Ми маємо всі усвідомити: чиста планета починається з відповідальності кожного, і тільки разом ми зробимо наш край – квітучим, а Україну – сильною і непереможною!

*З повагою, Сергій Трофанчук
начальник Сіверсько-Донецького
басейнового управління водних ресурсів*

Шановні друзі!

Дозвольте запросити Вас у захоплюючу подорож Сіверським Дінцем у супроводі поетів та фотохудожників. Сторінки цього унікального видання подарують вам насолоду від чудових краєвидів Придінців'я, торкнуться струн душі пронизливими поетичними рядками...

Смарагди хвиль несе вона у вічність,
Блакитний купол неба, як вінець.
Ріка – ти символ наш, краса і міцність,
До щему рідний Сіверський Донець!

Так оспівує головну артерію сходу України жителька Луганської області Дар'я Осмоловська у вірші, який приніс їй перемогу на творчому конкурсі «Сіверський Донець – очима молоді» 2017. У фотоальбомі Вам зустрінуться поетичні твори й інших наших конкурсантів – Рими Багнюк, Юлії Бондури, Ігоря Дацюка, Дениса Ковтуна, Лілії Легких, Олександра Матвєєва, Маргарити Нестеренко, Нікалети Панченко, Мирослави Сєрокурової, Олександри Скворцової, Олександра Солодкого, Катерини Твердохліб, Ярослава Шила, а також поетів Слов'янського літературного об'єднання «Світанок» – Людмили Киценко, Євгенії Корабльової, Станіслава Малявка, Любові Меженіної, Антоніни Творіної, Тетяни Чалої, Тетяни Чорнобрової. А як заспів – відомий багатьом за межами Придінців'я «Гімн Сіверському Дінцю» – на слова Алли та Віктора Антоненків, музика – Інни та Олександра Куриленків.

За участь у створенні фотоальбому про Сіверський Донець ми вдячні фотомитцям Володимирі Дєдову, Сергію Ковальову, Сергію Трофанчуку, Петру Чередніченку та Леоніду Щибрі. У цьому виданні любов до Сіверського Дінця звела воєдино митців слова та об'єктиву. Нестримна уява поета і проникливий погляд фотохудожника створили справжню симфонію природної краси і неповторності рідного краю. Симфонію, яка щедро ллється зі сторінок живильною вологою, напуваючи кожне відкрите і чуйне серце.

Фотоподорож найбільшою річкою сходу України стала можливою з творчої ініціативи Сіверсько-Донецького басейнового управління водних ресурсів та громадської організації «Сіверський Донець – відродження» і за підтримки Державного агентства водних ресурсів України, Донецької та Луганської обласних державних адміністрацій.

А всіх невинуватих учасників цієї фотоподорожі ми запрошуємо до широкого кола друзів Сіверського Дінця заради збереження водних ресурсів України для сьогодення та майбуття!

Донец несет через свои страдания
Прибрежной жизни быстротечной суету,
Живит искристая крупица мироздания,
Тревожной дрожью отражая маству...

Донец влечет сокровищем, желанием
Влетая, вплавь раздвинуть высоту
Небесно-ощутимым пониманием,
Восполнить силы благодатью налету.

Припев:

Северский Донец,

Северский Донец –
Безгранична вольная дорога...
Реку сохранить поручил Творец –
Долг, судьба, забота и тревога.
Окрыляет мысль и любовь сердец
Северский Донец...

ГИМН СЕВЕРСКОМУ ДОНЦУ

Донца хрустально-тайное кружение,
В коронах сосен стройные ряды,
Святою синью к Дону устремление,
Кувшинок клумбы – украшение воды...

В ажурной зелени, надеждой, вожделением
Зарей рассветною протоптаны следы.
Рыбацким счастьем, радостным волнением –
Гарцует поплавок наградой за труды...

Припев:

Северский Донец,

Северский Донец –
Безгранична вольная дорога...
Реку сохранить поручил Творец –
Долг, судьба, забота и тревога.
Окрыляет мысль и любовь сердец
Северский Донец...

*Слова – Алла и Виктор Антоненко
Музыка – Инна и Александр Куриленко*

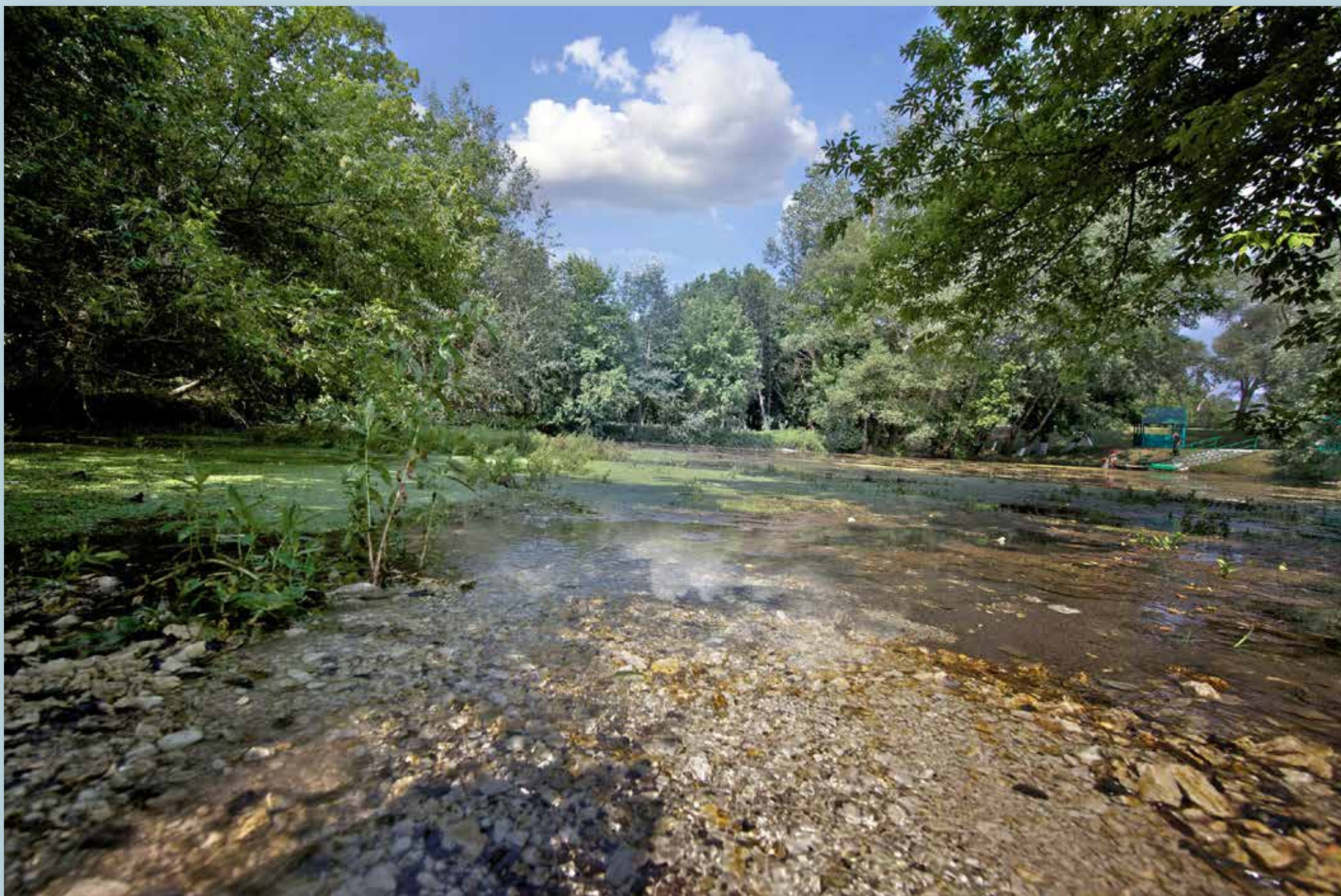
НАШ ДОНЕЦЬ

Не уявити Україну без калини,
Не відірвати край донецький від Дінця.
І я благаю молодь рідної країни:
«Шануйте нашу річку до кінця!

Несіть про неї славу по всіх світі,
Хай знають і дорослі, і малі,
Що ми Дінця великого є діти,
Ми – діти української землі!»

Лілія Легких

РЕКА

Донец!

Позволь к твоим истокам прикоснуться
И душу напоить целительной росой.
И в обществе людей не дай в себе замкнуться.
Дай голову поднять,
чтобы твоею насладиться красотой...

Пусть мудростью реки всё множится с годами.
На долгие лета
живи, родной Донец!

Разносит птичью трель течение берегами –
Творения Земли божественный венец...

Здесь Родина моя – славянские просторы,
Места святыя, труженик – народ...
Весь этот скарб
в душе хранить должны мы с вами,
Живительный нектар Донца прозрачных вод...

И толикой любви, заботы и вниманья
Мы сохраним природы естество
Сквозь время, сквозь года и расстоянья...
Наш Северский Донец – Отечество моё!

Екатерина Твердохлеб

ЖИВИТЕЛЬНАЯ СИЛА

Извилистой лентой струится Донец –
Артерия жизни Донбасса.
От чистых истоков до речки Торец
И дальше несет он запасы

Живительной влаги миллионам людей,
К великому Дону стремится...
Он поит районы больших областей
И села богатством – водицей.

Нет жизни без рек человеку, зверью
И вольным скиталицам – птицам,
Зеленому лесу, тугому жнивью
Без влаги нельзя обходиться.

Вода – это жизнь, и работа, и хлеб.
Нам, людям, все это известно.
Так будем беречь для дальнейших потреб –
Что Богом дано безвозмездно!

Антонина Творина

ДОНЕЦЬ – НАША ГОРДІСТЬ

Донцю, Донцю, ти наша гордість,
Землі окраса, сила і любов.
Течуть велично твої сиві води,
Думки до тебе линуть знов і знов.

Ти пам'ятаєш Ігоря дружину,
Що боронила рідний край від ворогів,
В твоїх лісах лунала пісня солов'їна,
Човни чумацькі йшли до берегів.

Ти чув смиренні, трепетні молитви
Ченців, що заснували монастир...
Небесним сяйвом куполи залиті,
І крейдяна гора – як богатир.

Ти бачив наших воїнів незламних –
Стояли на смерть на священних берегах.
Кипіли води у боях кривавих...
Героїв слава не тьмяніє у віках!

Ти знаєш, що вода – життя основа!
Тамуєш нашу спрагу знов і знов.
Красу твоєю не змалювати словом!
Уклін тобі, повага і любов!

Рима Багнюк

А ХРАМ ВОЗНИК...

В сиянье утренней зари
Предстало чудо – Храм прекрасный,
Возник он вдруг из-под земли
И засверкал под небом ясным.

Взлетели в небо купола,
Кресты его ввысь устремились,
А белоснежная скала
В зеркальных водах отразилась.

Раздался колокольный звон –
И эхо разлилось повсюду.
Тот звон звучал со всех сторон,
И к Храму потянулись люди.

Он верою зажег сердца
И радость осветила лица,
В тот Храм на берегу Донца
Шли люди Богу поклониться.

Евгения Кораблёва

СІВЕРСЬКИЙ ДОНЕЦЬ

Швейцарія Донецька – рідний край,
Яка краса у всьому тут природна,
Стоять Святії гори, справді рай,
Летить до них любов і шана всенародна.

Тут Сіверський Донець пливе між берегів,
Зелений ліс свої розкинув шати:
Багряних ще нема тут кольорів,
Красуня-осінь не спішить ще барви роздавати.

Тече ріка. Літа, мов листячко, відносить.
В воді прозорій миють верби коси.
А на горі крутій – прекрасний храм величний, –
Цей краєвид у серці буде жити вічно!

А десь під небесами там Артем стоїть,
Вдивляється у ті пречисті води.
Над Сіверським Дінцем лунає Лаври дзвін –
І Божя благодать у душу тихо входить...

Євгенія Корабльова

ДЗВОНИ СВЯТОГІР'Я

*Слова та музика
Любові Меженіної*

Святогір'я моє – твоїх літ сивина.
По дорогах твоїх йшла священна війна.
Скільки тут полягло твоїх вірних синів,
Щоб під синю блакить голос дзвонів летів.

Приспів:

А дзвони твої, Святогір'я,
Їх чує уся Україна.
А дзвони твої, Святогір'я,
Скликають велику родину.

Вдалеч хвилі несе дивний красень Донець.
А на схилах створив свою казку Творець.
Віковічні дуби, візерунки беріз.
Я до тебе, мій край, свої думи приніс.

Приспів

Святогір'я моє – діамант у небесній блакиті.
Благодатний мій краю, найкращий куточок землі.
Як на крилах до тебе я хочу, я хочу летіти,
Як вертають додому завжди навесні журавлі.

Приспів:

Нехай ця Свята земля надихає
усіх на добро та милосердя!
А дзвони твої, Святогір'я,
скликають велику родину...

НА СХИЛАХ ДІНЦЯ

Коли над Дінцем клубочаться тумани
І зориться сонцем ранкова блакить,
З гори крейдяної зроста білим маревом
Храм Божий – й на хмарі над лісом летить.

Земля ця – куточок небесного раю,
Де час уповільнює спішний свій біг.
І в цім, тільки в цім, Богом Хрещенім краї,
Славетний поет* народитися міг.

Тут кінь княжий з Тору – водиці напився,
Тут сила – силенна бійців полягло.
Тут пращура серце, пронизане списом,
Любити цю землю нам нарекло.

Я чую, як предків шепочуть могили
Про щастя та волю на схилах Дінця.
То їх сиві скроні – акації білі,
А маки червоні – то їхні серця.

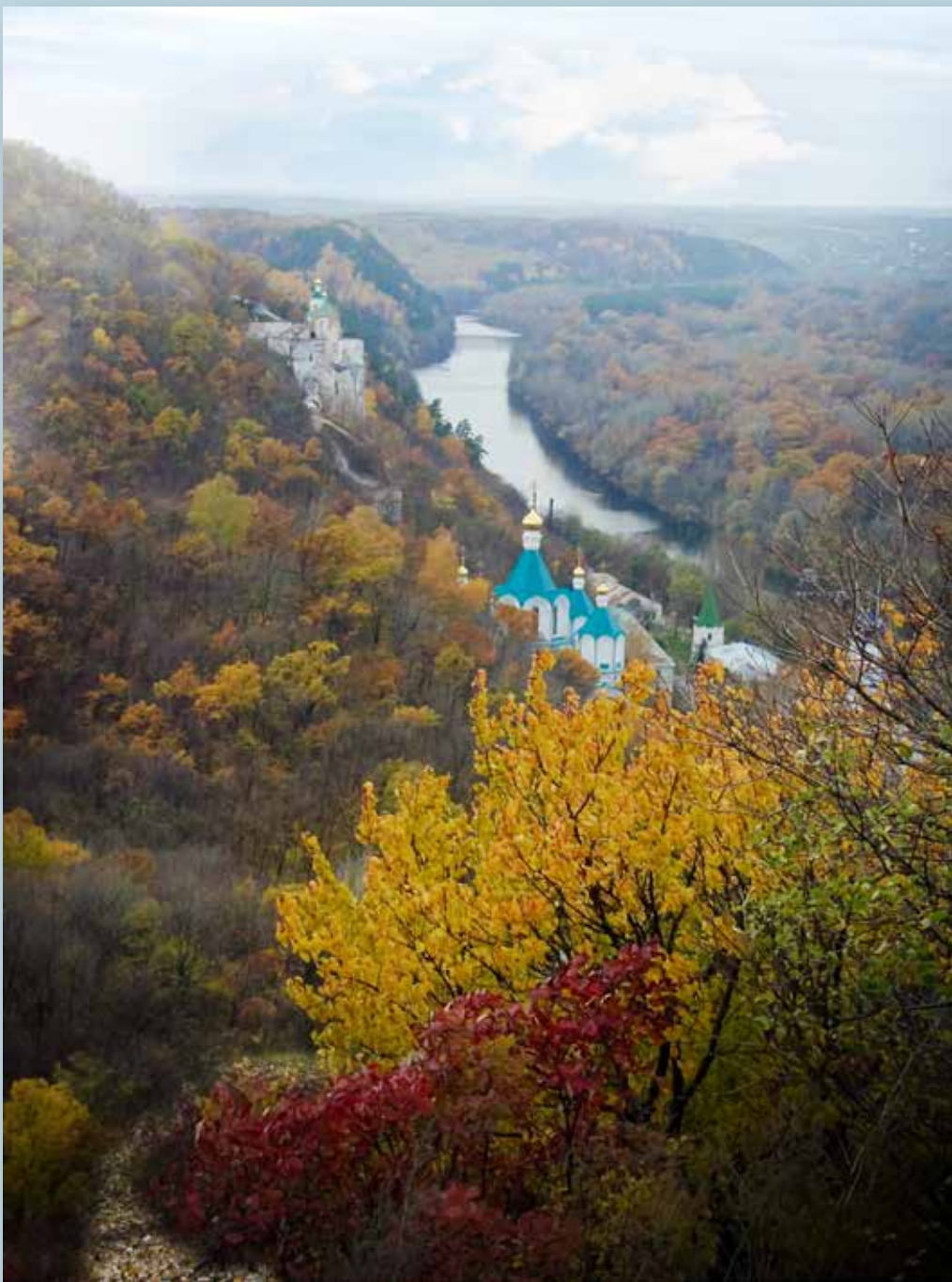
І кожен, хто ще до життя не байдужий
І здатен почути спів й стогін дібров,
Відчує Дінця стривожену душу
Й джерельную щиру та вірну любов.

Той край, де з Дінця любов силу черпає,
Де сяє світ Лаври у гордих серцях,
Де блискавкою Сокіл у небо злітає, –
Приречений він на безсмертя в віках!

Станіслав Малявко

** Михайло Петренко, український поет XIX століття, автор віршів «Дивлюсь я на небо», «Взяв би я бандуру», «Ходить хвиля по Осколу», які стали народними піснями.*

СВЯТОГОРЬЕ

А в Святогорье – бабье лето!
Деревья золотом горят,
Лежат отвергнутые листья,
В Донец лишь ивы всё глядят.

А я смотрю на рук творенье –
Летящий в небо монастырь,
И сердце замирает снова,
И в сказку превращает быль!

И колокольный звон я слышу,
И уплывают мысли вдаль,
Что мы живем не зря на свете,
И на Земле есть тоже рай!

Татьяна Чернобровая

СВЯТОГІР`Я

Я поспішаю, щоб не запізнитись
Послать уклін землі своїй святій,
Де кожна душу може зворушити
Природи казка в тиші віковій.

Пливу назустріч вітрові рікою,
А ліс, немов алея, нависа.

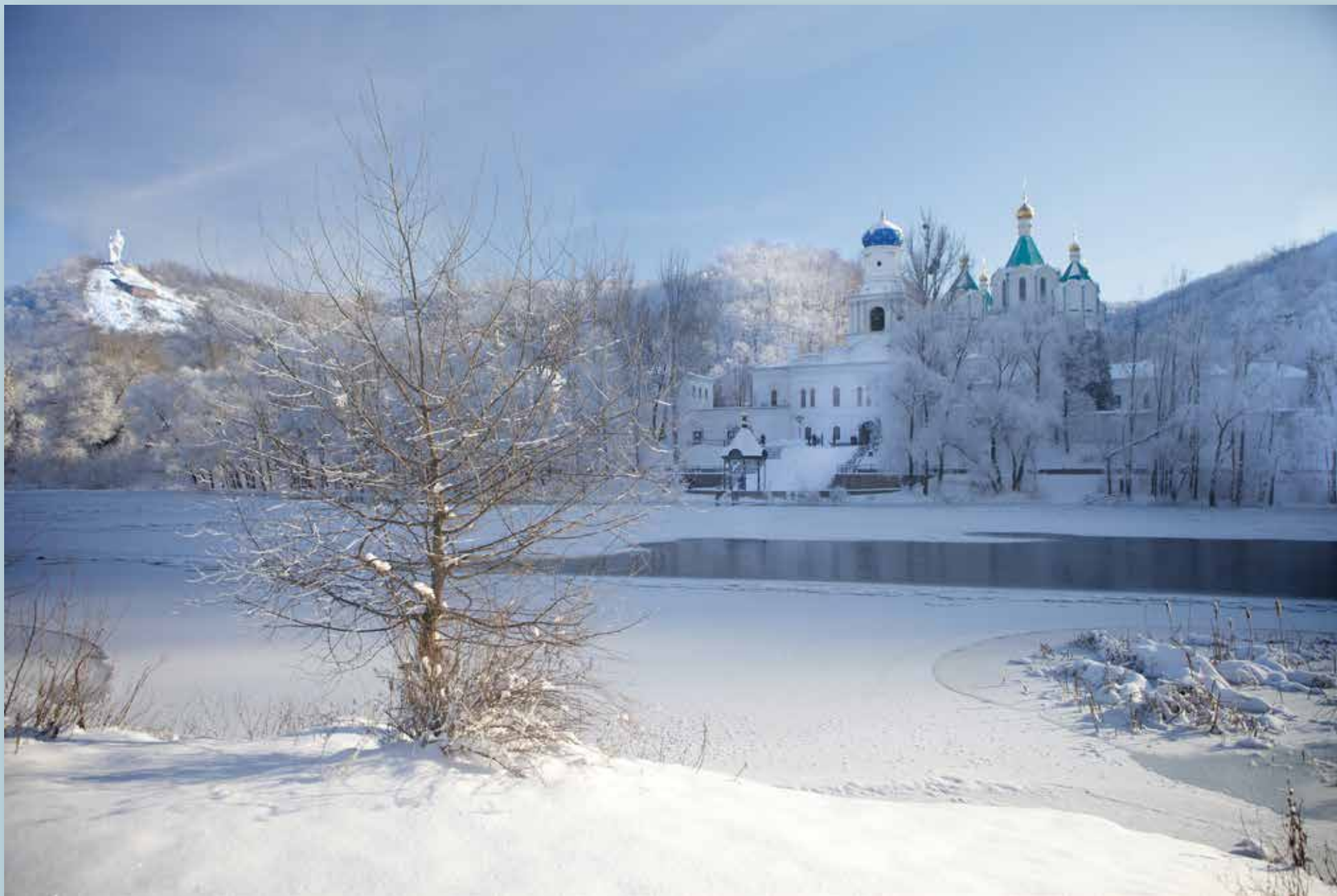
І ледь блакить ясніє наді мною.
Яка навкруг небачена краса!

О Святогір`я, тихе, мальовниче,
Що під горою тоне над Дінцем,
Твій передзвін мене у небо кличе,
І віє Духом Божим над лицем.

Спинюсь, красою ніжною сповита,
Почую тиху розповідь Дінця,
Між берегів ясного оксамиту
Несе він сині води без кінця.

Святії гори! Серце завмирає.
Де ще таку побачиш дивину?
Я помолюся щиро в Ріднім Краї,
Віддавши Богу серця данину.

Тетяна Чала

ОДА ВОДЕ

Сказал Господь: «Здесь быть ВОДЕ!»

И шар земной покрылся Ею.

С тех пор ВОДА – она везде.

Я в святость Её твердо верю.

Прекраснее чудес – не знаю.

И низко кланяюсь! Всегда,

Глоточек каждый предвкушая,

Я гимн пою Тебе, ВОДА!

На сметь и плаху – за Тебя

Веками шла борьба такая!!!

Да! Ради капельки одной –

Теряли все красоты рая.

Ты в каждом теле, Ты – в слезе,

Ты в чреве бережешь ребенка,

Ты в каждой утренней росе,

Капелью радуешь нас звонкой.

Вода, ВОДА – как сохранить

Нам чистоту и вечность силы,

Как варварами нам не слыть,

Чтоб сотни лет Ты нам служила?

Чтобы могли из родников,

В лазури рек прохладу пить.

Хочу, чтоб каждый был готов

Ей на планете жизнь продлить!

Нет краше солнца по утрам

Любви сердец, сиянья света,

Глотка воды на радость нам...

О люди! Помните об этом!!!

Люблю я степ, буяння трав некошених,
Що виростають майже у мій зріст...
І ті горби, ковилей припорошені,
Що сріблом хвилею спускаються в яри.

Ігор Дацюк

БІЛЯ ДІНЦЯ

Біля Дінця
колише вітер трави,
а я вдивляюся
у чисту воду:
Вода Дінцева
вийшла у заплави,
щоб чорногуз дививсь
на свою вроду.
Метелики літають
над водою,
кружляють хороводом
кольоровим.
А сонце розмовляє
із рікою,
як в люстро, в неї
дивляться діброви.

Людмила Киценко

МІЙ ДОНЕЦЬ

Мій Донець – ти перлина рідного краю,
Ти живеш в кожному серці, ти – радість несеш.
Нехай ранок тебе сонцем завжди стрічає.
Ти усіх нас єднаєш красою без меж.

Незрівнянний Донець –
 батько мудрий наш сивий.
Ми вклонімося тобі до самої землі.
За ковточок води, що дає людям сили,
Як хлібині святій, що на кожному столі.

Ми даруємо пісні, ми співаємо про тебе.
І так хочемо, щоб ти радів, мов дитя.
Над тобою блакитне осяєне небо.
Доля наша – Донець на усе майбуття.

Любов Меженіна

СІВЕРСЬКИЙ ДОНЕЦЬ

Дрімає Сіверський Донець,
Бо день вже сходить нанівець,
І хмарки світяться рожево,
А зачаровані дерева

У лісі сонному стоять, –
Яка ж краса і благодать!
Отак дивилась би на річку,
Яка біжить тут споконвічно

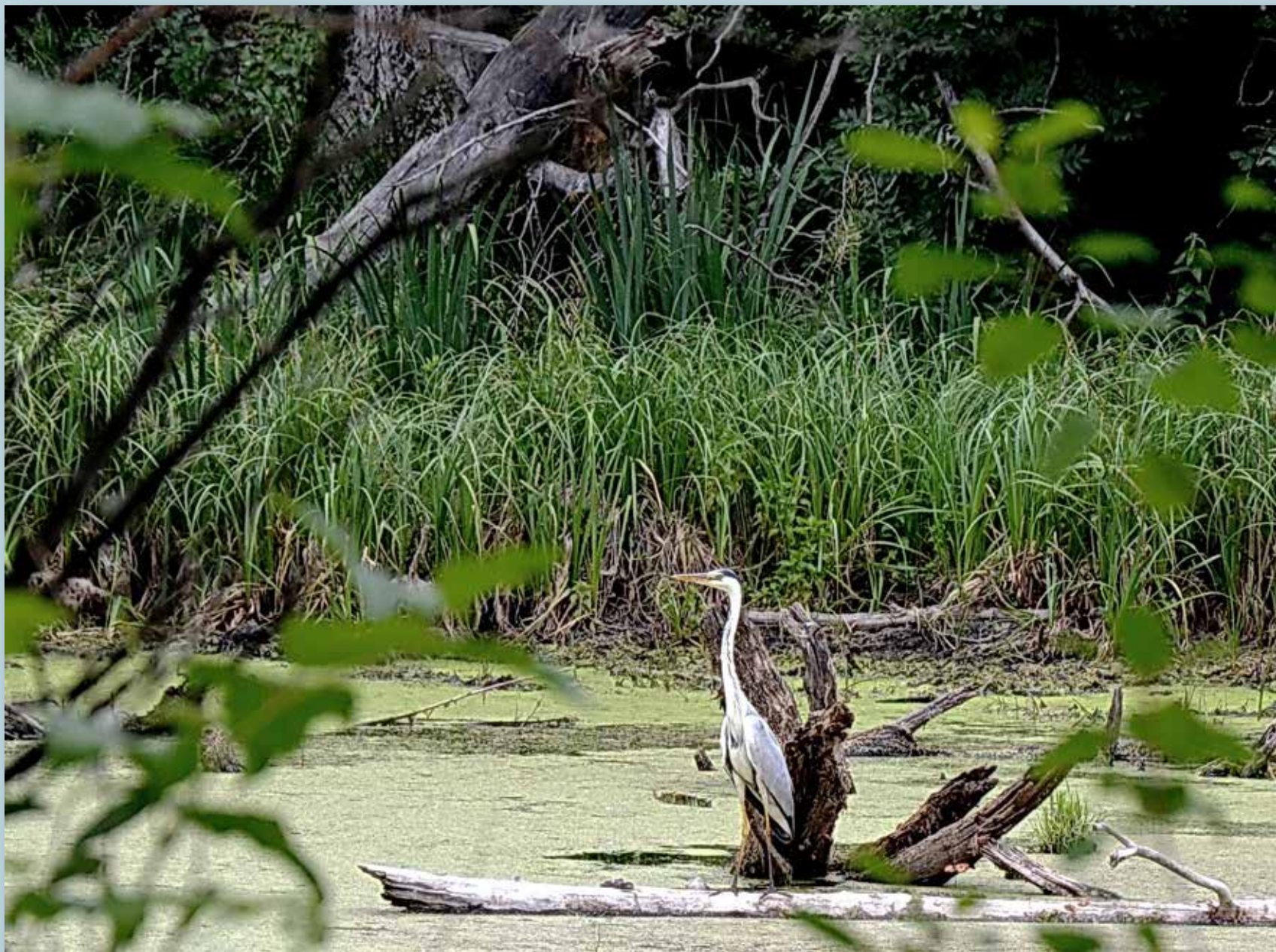
І землю нашу напуває, –
Для мене кращої немає!
Моя ріка Донець, живи!
Тут наші пращури жили,

І наші діти будуть жити,
Щоб сіяти й збирати жито...
Нехай продовжиться життя
Та світлим стане майбуття!

Людмила Киценко

СВЯЩЕННА ВОДА СІВЕРСЬКОГО ДІНЦЯ

Минають дні, минають швидко роки,
І час неспинно б'є щосили в дзвін,
Та є одне, що часу не підвладно –
Любов до рідної, священної землі.

Трембіта і сопілка гучно грають...
Шумить верба, співають солов'ї.
Ріка Донець й високії Карпати,
І вишиванка, вишита мені.

Що ж за вода то, що є серцем краю?
Це Сіверський Донець пливе уздовж.
Це водяна душа народу – слобожанів,
Краса її чистіша, аніж дощ.

Тече вода – і повняться криниці,
Родючу землю багатить сповна.
Дає життя священна водиця,
Тече вода, немов оті слова...

Природу бережи як нагороду,
Ти край свій рідний дужче бережи.
Адже без річки не існує моря,
Бо без ріки немає і душі!

*Денис Ковтун,
Ярослав Шило*

РІЧКА МОЯ

Хвилями горнеться річка моя,
Ніжно цілує повітрям,
Грає музично та пісню склада,
Казково приймає в обійми.

Тихо навколо. Співає душа.
Тут промайнуло дитинство.
Ти розумієш: природня краса –
Сила моя та єдинство.

Луки зелені, дерева сумні
Дивляться тихо у воду.
Що вони бачили, скільки років
Нарахували зозулі?

Мрія моя – це Донець молодий,
Посміхається, кличе у гості...
Де б ти не був, втомився чи ні –
Знову стоїш на помості.

Дивишся в вічне, цінуєш буття.
Спокійно і тепло на серці.
Цінуєш природу, цінуєш життя.
Це все – Батьківщиною зветься.

Маргарита Нестеренко

ВІДРОДЖЕННЯ

Я люблю твоє тихе плескання,
Наче шепіт дівчат у садку...
Я люблю всі зірки небосхилу,
Що пірнають в твою глибину...

Як гаптуєш ти зранену землю
Міццю й силою ніжних струмків,
Як єднаєш весь край наш Донбаський
І відроджуєш душі людські.

Катерина Твердохліб

МРІЇ НАД ДІНЦЕМ

Смарагди хвиль несе вона у вічність,
Блакитний купол неба, як вінець.
Ріка – ти символ наш, краса і міцність,
До щему рідний Сіверський Донець!

В молочному тумані над водою
Сплять мрії заповітні і пісні...
Схилилася, мов мавка, над рікою
Верба та плеще кучері рясні.

У жовтні береги вогнем палають,
А взимку, мов на скронях сивина.
І мелодійно хвилі так співають,
Коли у світі настає весна!

Лисиче над Дінцем, мій рідний краю!
Ти – компас мій на роздоріжжі днів.
Пишається нехай і розквітає
Краса твоя крізь тисячі віків!

Дар'я Осмолівська

СТРІЧКА ДЛЯ КОХАНОЇ

В Лисичанську велика є річка,
Що вздовж міста нівроку тече,
Мов срібляста забарвлена стрічка
Україні лягла на плече.

Вже не перше сторіччя триває
Шовковиста Дінця течія.
Він кохану свою обіймає,
І любові немає кінця.

Серед степу, лісів, біля кручі
Їй співає буремно Донець,
У холодному вирі ревучім
Залицяльних пісень фахівець.

Не віддасть наречену нікому,
Ні Дунаю, ні навіть Дніпру.
Лише з нею він хатній, він вдома.
І не треба питати «чому?»

Нікалета Панченко

РІКА ЖИТТЯ

Ріка, як людина, характер свій має,
Мандрує невпинно, пороги долає,
Тече між людей і країни єднає,
Свою неповторну історію має.
Є правий рукав у великого Дону,
Донець він як Сіверський
здавна відомий.
Знавав печенігів, святого і ката,
Занепад і славу, любов і утрату...

Олександра Скворцова

ВРЯТУЙМО СІВЕРСЬКИЙ ДОНЕЦЬ!

Водна артерія Донбасу
Всім милувала око.
Донецької землі окраса,
Спокійний та глибокий.

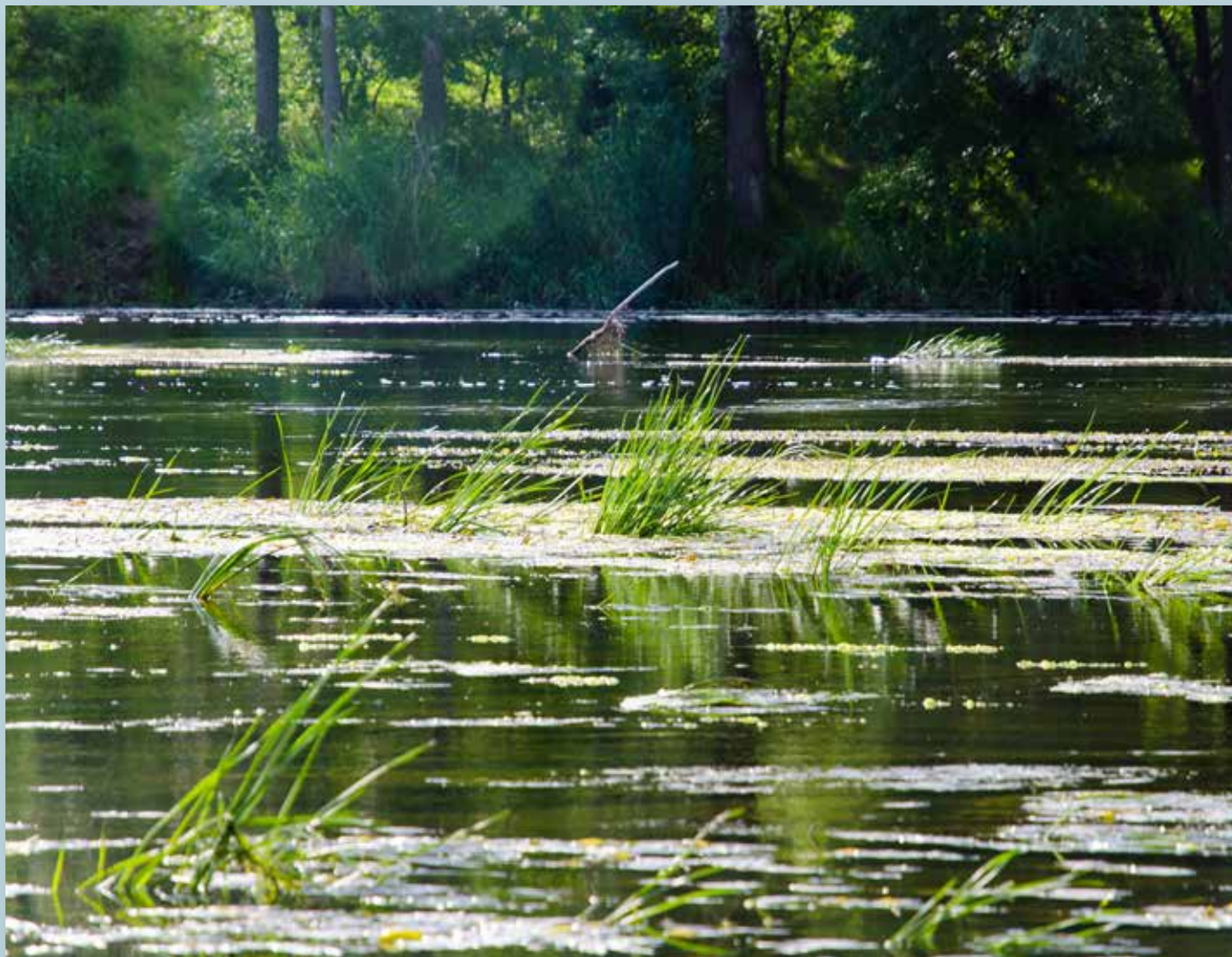
Та потім велетні-заводи
Спаплюжили картину –
В Донець скидали як відходи
Хімічні речовини...

Поля до водного відрізу
Оралися безмежно.
Виготовлялись певні діжі
З дубів Правобережжя.

Не той Донець сьогодні, друже!
Чагарником покритий густо
І обмілів. Він занедужав,
Навіть змінив місцями русло!

Давно вже треба бити в дзвони,
Що помирає наша річка!
Знай: згідно Божого закону,
Вода – святе, корисне, вічне!

Олександр Солодкий

ЗАХИСТИМО НАШ ДОНЕЦЬ!

На сході країни є бистрая річка.
Донцем називають, в ній прісна водичка,

На березі – скелі, дубові ліси.
Ніде не побачиш такої краси!

Та з часом Донець починає міліти,
А люди повинні його захистити!

Зрубають ліси – доведуть до біди:
Не буде Дінця – то й не буде води!

Багато віків тут триває життя.
Невже ця краса відійде в небуття?

Хай живиться річка малими річками,
Хай рибні запаси повняться з роками.

Хай люди добріші стають до природи,
Хай в злагоді й мирі живуть всі народи!

Мирослава Сєрокурова

**А НА РАССВЕТЕ
ВИДНО ДЫМКУ НАД РЕКОЙ...**

А на рассвете видно дымку над рекой,
И как стремительно Донец уносит тайны.
Я по воде легонько провожу рукой
И погружаюсь в мир его бескрайний...

Я вижу мощные Донца-реки потоки,
Залитые луга и чистоту,
И даже те малейшие притоки,
В которых забываешь городскую суету.

Здесь все в гармонии с природою живет.
По крайней мере, это было раньше...
Ведь человеческой руки влияние растет
И мне уж страшно: что же будет дальше?

Наверно, позабыли мы совсем,
Зачем дана река нам матушкой-природой,
А я вам заявляю всем,
Что без нее бы наша жизнь
 давно закончилась исходом!

И даже через много лет
 хочу я встретиться с тобой.
Твои пейзажи так необычайны.
А там все та же дымка над рекой,
И так стремительно Донец уносит тайны...

Юлия Бондура

ШИРОКА РІЧКА, ПОВНОВОДА...

Широка річка, повновода
Навкруг лунає спів птахів...
Ти – донька Дону...
Ти з незапам'ятних часів
Даруєш воду та життя,
Несеш живильні свої води
Повз береги... у небуття!
А верби, начебто дівиці,
Розгойдують свої гілки
У променях заходу сонця,
Закохуючись в осоки.
Ти то бурхлива, то спокійна,
І часто в літні вечори
Вдивляюсь я в твої простори,
Й не знаю іншої краси!

Олександр Матвеев

РЕКА МОЯ ЛЮБИМАЯ

Сиверия ты. И Танаис.
Прекрасною – греки тебя называли.
Веками история тайны хранит –
Древних легенд святыне скрижали.

Чертил твою карту седой Геродот,
Где ты, огибая леса и курганы,
Бежала вдоль круч – к Дону вперед,
Как будто из плена жестокого хана.

Ты воды несла, не сдаваясь врагам,
Поила солдат живительной влагой.
Тысячи рек к твоим берегам
Бегут и бегут, как детишки ватагой.

Две силы даны – Земля и Вода.
Земля – берега, а Вода – их начало.
Они неразлучны и вместе всегда,
Как воздух и жизнь, как волна и причалы.

Возьми зачерпни ладонями небо –
Оно отражается в глади Донца.
И где бы ни жил ты, и где бы ты ни был,
Донец – это чудо Святого Творца.

Любов Меженіна

ЖИВА РІКА

Наш Сіверський Донець, неначе пава,
Пливе повз Святі гори величаво,
Крізь Слобожанщину і весь Донбас –
Водою життєдайною він напуває нас.
Дарує нам Донець і силу, і наснагу,
Красу найтоншу і душі відвагу,
Повітря свіже і людське здоров'я –
Тож маємо йому віддячити любов'ю.
Вода Дінцева – скарб мого народу,
І треба нам так берегти природу,
Щоб залишилася жива вода чистенька
Й пишалася нами Україна – ненька!

Рима Багнюк

**«СІВЕРСЬКИЙ ДОНЕЦЬ –
КРАСА ТВОЯ ВЕЛИЧНА, НЕПОВТОРНА»**

фотоальбом

Видано з творчої ініціативи

Сіверсько-Донецького басейнового управління водних ресурсів
за підтримки Донецької та Луганської обласних державних адміністрацій
і громадської організації «Сіверський Донець – відродження»

Автори віршів:

Алла та Віктор Антоненко, Рима Багнюк, Юлія Бондура, Ігор Дацюк, Юлія Киркач, Людмила Киценко, Денис Ковтун, Євгенія Корабльова, Світлана Кучеренко, Лілія Легких, Станіслав Малявко, Олександр Матвеев, Любов Меженіна, Маргарита Нестеренко, Дар'я Осмоловська, Нікалета Панченко, Мирослава Серокурова, Олександра Скворцова, Олександр Солодкий, Катерина Твердохліб, Антоніна Творіна, Тетяна Чала, Тетяна Чорноброва, Ярослав Шило

Автори фотографій:

Володимир Дєдов, Сергій Ковальов, Сергій Трофанчук, Петро Чередніченко, Леонід Щибря

Упорядники:

Юлія Киркач, Петро Чередніченко

Оформлення та оригінал-макет:

Петро Чередніченко, Іван Базилевський

Підписано до друку 12.12.2017. Формат: 60х84/8. Папір крейдований.
Гарнітура Garamond. Друк офсетний. Замовлення № 226. Тираж 1000 прим.

Виготовлено: ФОП Громова Н.А., м. Слов'янськ.

Свідоцтво про державну реєстрацію: серія ВОО № 182189 від 22.07.2005.

Сіверський Донець – річка півдня Східноєвропейської рівнини, четверта за величиною річка України, права і найбільша притока Дону.

У давнину річка мала назви Танаїс і Малий Дон. Нинішню назву пов'язують з тим, що текла вона з Сіверського князівства (на відміну від витоків Дону), про що є історичні свідоцтва мандрівника XVI століття Алессандро Гваньїні: «Є також інший Дон, менша річка, котра бере свій початок у Сіверському князівстві, а називається – Сіверський Донець. Ця річка вище від Азова впадає у великий Дон».

Загальна довжина Сіверського Дінця – 1053 км, з них в межах України – 723 км. Площа басейну – 98,9 тис.км², з них в межах України – 54,54 тис.км².

Гідрографічну мережу басейну Сіверського Дінця на території України складають 259 річок довжиною понад 10 км, з них 1 велика ріка – Сіверський Донець, 11 середніх річок (Уди, Лопань, Берека, Оскіл, Казенний Торець, Красна, Айдар, Лугань, Деркул, Повна, Кундрюча) та 247 малих річок. Загальна довжина всіх річок басейну Сіверського Дінця – 7610 км.

Басейн Сіверського Дінця – надзвичайно складна і чутлива екологічна система, сформована нерівномірно розвиненою гідрографічною мережею, зі складним водогосподарським комплексом та розгалуженою системою каналів для міжбасейнового перекидання стоку в маловодні райони, магістральних водогонів, ставків і водосховищ для створення необхідних для використання запасів води: Печенізьке водосховище (об'єм 383 млн.м³), Червонооскільське водосховище (об'єм 435,1 млн.м³) та канал Сіверський Донець-Донбас (пропускна здатність 43 м³/с), наливне Краснопавлівське водосховище (об'єм 410 млн.м³) системи каналу Дніпро-Донбас (пропускна здатність 120 м³/с). Загалом в басейні налічується 151 водосховище сумарним об'ємом 1638 млн.м³.

Сіверський Донець – головна водна артерія сходу України, що забезпечує потреби у воді населення та агропромислового комплексу Харківської, Донецької і Луганської областей.

За запасами водних ресурсів басейн Сіверського Дінця є маловодним регіоном, де забезпеченість потреби у воді втричі менше, ніж в середньому по Україні. Разом з тим це один з найбільш навантажених серед основних річкових басейнів держави. Саме тому першочергове значення має відповідальне водокористування, охорона і відтворення водних ресурсів басейну річки Сіверський Донець.

З 2007 року Сіверсько-Донецьким басейновим управлінням водних ресурсів спільно з громадською організацією «Сіверський Донець – відродження» започатковано щорічну громадську екологічну акцію «День Сіверського Дінця» з творчим конкурсом «Сіверський Донець – очима молоді», науково-практичною конференцією, толоками з благоустрою берегів річок та ЕКОфестивалем «Сіверський Донець – ріка натхнення та любові».

Заходи, присвячені Дню Сіверського Дінця, проходять за підтримки Державного агентства водних ресурсів України, державних адміністрацій Донецької, Луганської і Харківської областей та органів місцевого самоврядування. Еколого-просвітницька і патріотично-виховна спрямованість заходів до Дня Сіверського Дінця має на меті збереження водних ресурсів України для теперішніх і майбутніх поколінь.

Сіверсько-Донецьке басейнове управління водних ресурсів
84122 Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Торська, 35
(06262) 2-78-94, www.sdbuvr.gov.ua, e-mail: sdbuvr@slav.dn.ua

